

A kegyelem és igazság „ismeretlen” evangéliuma – Isten válasza az ember alapvető kérdéseire (lényegi összhangban a végén jelzett katolikus és protestáns tanításokkal)

A bibliai idézetek könnyen megkereshetők a biblia.jezuser.com és a twr360.org/youversion oldalon.

Általában a Magyar Bibliatanács fordítását használtam.

1. Milyen evangéliumot (jó hírt) hirdetett Jézus Krisztus? Nagyon röviden azt hirdette, hogy aki a belé vetett hit és az Ő kegyelme által elfordul a bűneitől, s rábizza életét mint érte meghalt és feltámadt Urára és Megváltójára, az az örök kárhozattól (az Isten nélküli létől) megmenekülve boldog, szent életet élhet, és bensőséges közösségben lehet Vele e világon, feltámadása után pedig országában örökké.

2. Milyen az Isten? Végtelenül szeretetteljes és szent, irgalmas és igaz(ságos), kegyelmes és hűséges, változhatatlan, mindenható és mindenütt jelenvaló, tökéletes Apa, aki mérhetetlenül, szenvedélyesen és személy szerint szeret minket mint a saját képmására alkotott drága teremtményeit, akikkel teljes egységben és szeretetközösségben kíván élni (Ézs 6; Jn 1,14,17; 3,16; 17,21; Róm 5,17,21; Zsolt 102,25kk; Jak 1,17; Jer 32,17; 23,23k; ld. fathersloveletter.com/Hungarian). Bár ő az egész világegyetem teremtője, fenntartója, irányítója és végső ítélőbírája (Róm 1,20; ApCsel 17,24-31), a megtéréskor „elénk fut”, mint a tékozló fiú elé az apja (Lk 15,20), sőt már megelőlegezi ezt, előtte is munkálkodik bennünk Szentlelkével, vágyik a velünk való közösségre, szívünkre beszél, hogy megnyerjen mint menyasszonyát (Hós 2,16-25). Annyira értékesnek tart, hogy megszületett Fiát áldozta fel értünk, önmagát adta személyesen érted és értem (Gal 2,20). Jézus Krisztus az életében tökéletesen bemutatta Isten jellemét, tanítása és kereszthalála pedig Isten szeretetéről és szentségéről/igazság(osság)járól egyaránt örök érvényűen és végtelenül hatásosan tanúskodik.

3. Honnan tudhatjuk mindezt? Elsősorban a Bibliából, amely teljes egészében a hazudni és tévedni képtelen Isten ihletett, tévedhetetlen Igéje, melyről Isten és Jézus kijelentette, hogy örökké megmarad, minden szava beteljesül, és senki sem vehet el belőle (Ézs 40,8; Mt 5,18-19; 2Tim 3,16-17; ld. lejjebb is); másodsorban Isten hű szolgáitól, akik az évszázadok során megőrizték, megtartották tanítását; végül saját tapasztalatunkból, ha megfogadjuk és életünkben Rá építve próbára tesszük mindezt.

4. Mi az életünk célja? Hogy eljussunk az Istennel való egységre, és őt dicsőítve élvezzük a vele való közösséget – ez teszi teljessé életünket (Jn 17,17-26; 1Kor 10,31; 1Jn 1,3-4). „*Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítlak, és te dicsőítesz engem*” (Zsolt 50,15). „*Megismerteted velem az élet útját, teljes öröm van tenálad, örökké tart a gyönyörűség jobboldon*” (Zsolt 16,11).

5. Mi akadályozza e cél elérését? A saját önzésünk, énközpontúságunk, önfejlésünk, bűnünk (rabsága). Isten arra teremtett, hogy baráti, gyermeki, házastársi, sőt még szorosabb szeretetkapcsolatban legyünk vele, de mi elfordultunk tőle, „*a magunk útjára tértünk*” (vö. Ézs 53,6), a tőle kapott ajándékokat sem az ő terve, hanem a magunk kénye-kedve szerint használtuk. Így engedetlenül önmagunk istenénévé váltunk, a szívünk befelé, magába fordult. Függetlenedtünk Istentől, ám ezáltal tőle elszakadt lelki halottak és a bűn „függő” rabjai lettünk: ez a bűnös állapotunk és a bűneink elválasztanak minket Istentől, az élet forrásától, és akadályozzák vele való közösségünket (Róm 6,23; 1Jn 1,5-6).

5. a. Miért van rossz/bűn a világon? A szeretet lényegéhez hozzátartozik a szabad akarat/döntés, az önkéntes választás, a szeretet elfogadásának és elutasításának képessége. Ebből következik a rossz/gonosz(ság) és a bűn léte, amelynek ismeretében sokkal jobban értékelhető a jó (akárcsak a sötétség hátterében a világosság).

6. Milyen bűnök jellemzőek mai világunkra? Minden bűn gyökere az önzés és az önfejlés, s bűn mindaz, amit Isten (Igéje) annak mond. Például: szeretetlenség, gyűlölködés, rágalmazás, pletyka, az 1 férfi és 1 nő házasságán kívüli szex (paráznság, ld. hivo.hu/hazassag.htm és [/hivoszex.htm](http://hivoszex.htm)), okkultizmus, ezotéria (5Móz 18,9-14; hivo.hu/okkult.htm), elnyomás, igazságtalan ítélkezés, megvesztegetés, korrupció, csalás (pl. adóval, ld. Lk 20,20-26 – ha nem kérünk számlát/blokkot, azzal is csalhatunk, legalábbis részt vehetünk mások bűnében; 1Tim 5,22), becstelenség, hazugság, törvények be nem tartása (1Pt 2,13; Róm 13,1-7), szenvedélyek (pl. italozás, dohányzás [ld. hivo.hu/dohany.htm]), kábítószerhasználat, internetfüggőség, pornográfia, tévéfüggőség, játékszenvedély stb. – mindez „bálványunk”, ha nem tudjuk, nem akarjuk elhagyni; Istent kell mindennél és mindenkinél jobban szeretnünk; Mk 12,30); a beosztottak, feleségek, gyermekek engedetlensége főnökük, férjük, szüleik iránt (Ef 5-6); munkakerülés, élőszködés (2Thessz 3,10); stb. Ha a kellesztől többet eszünk (költünk magunkra), akkor a kellesztől kevesebbet segítünk a rászorulókon. Nemcsak az a fontos, hogy mit teszünk, hanem az is, hogy MIÉRT! Isten látja

és megítéli a szívünket – ő mindent tud (1Jn 3,17-24). Egyik ember sem jobb/rosszabb a másiknál (1Kor 4,7), de a döntéseink meghatározzák jellemünket, örök sorsunkat és részben a körülményeinket.

7. Mi vár az ilyen és más bűnök elkövetőire? Istentől való örökös elszakadás, lelki halál, a „pokol” örök kínszenvedése (1Kor 6,9-10; Róm 1,22-32; 6,23; Gal 5,19-21; Mt 25,41,46; Mk 9,43,48; Jel 21,8).

8. Ezek szerint kevesen jutnak a mennyek országába? Sokan mondják magukat kereszténynek, de kevesen élnek Krisztust követve, hozzá méltóan. Az igazi hitet nem a szavak mutatják, hanem a tettek (Mt 7,13-29; Jak 2,14-26).

9. Megszabadulhatunk-e a bűntől? „*Mindenki vétkezett*” (Róm 3,23); a gondolatban elkövetett bűn is bűn (Mt 5,28). Nem elég arra törekednünk, hogy valamiképpen megússzuk a kárhozatot – Krisztussal kell egyesülnünk, s öbenne egyaránt megkapjuk „*a bűntől*” való „*megszabadulást*”, „*a szent életet*” és ennek folyományát, az „*örök életet*” (Róm 6,22). Az ily módon Istennel közösségben levő keresztény nem vétkezik szándékosan szóval vagy tettel (1Jn 2,1-6; 3; 5,18-20; Mt 18,15-20), de vétkezhet nem előre megfontolt szándékkal, hanem „*hirtelen felindulásból*”, sőt öntudatlanul is (pl. a „*bálványainkat*” sokszor csak utólag vagy sohasem ismerjük föl). Nem leszünk olyan értelemben bűntelenek, mint Isten, de az ő segítségével és alázattal a bűntől való teljes megszabadulásra kell törekednünk, mivel Isten – aki sosem állít minket erőnket meghaladó próba, kísértés elé (1Kor 10,13; Károli) – „*tökéletességet*”, *teljes szentséget* vár el tőlünk (Mt 5,48; 1Kor 2,6; 1Pt 1,16; vö. Fil 3,15; 2Kor 7,1; 1Thessz 5,23; 1Jn 4,17-18). Lelkiismeretünk a tökéletesség elérése nélkül is lehet tiszta (és kell is, hogy az legyen: ApCsel 24,16; 1Tim 1,5; 3,9; 2Tim 1,3; Zsid 13,18), ha ismert bűneinktől megszabadulunk (ami nem mindig történik meg azonnal, pl. függőségeknél) – elismerve, hogy míg bizonyos értelemben „*megszabadultunk a bűntől*” (Róm 6,7,18,22), addig más értelemben a bűn többszörösen visszaeső „*függő rabjai*” vagyunk (Róm 7,14-24), s abból nem „*kigyógyultunk*” vagy kigyógyulni igyekszünk, hanem Krisztus erejével arra törekszünk, hogy lehetőleg ma/most ne vétkezzünk (amire van reális esélyünk, ld. Róm 7,24k; 8). Ha netán elbukunk (ami ekkor már nem természetes, ld. Róm 7,15-20), bűnünket megvallva haladhatunk tovább (1Jn 1,9; Fil 3,13-14).

10. Hogyan érhetjük el mindezt? A saját erőnkből sehogy. A legkisebb bűn is sérti Isten szentségét, ezért igazság szerint mindenki a pokol büntetését érdemli. Emiatt mindnyájan Isten kegyelmére szorulunk.

11. Mit kell tennünk ahhoz, hogy ezt megkapjuk? Az örök élet Isten ingyenes ajándéka (Ef 2,8-9) – csak kérésünk kell, és el kell fogadnunk (Róm 10,13). Ehhez azonban el kell engednünk életünk „*kormánykerékét*”, hogy megragadhatjuk Isten mentőövét: Krisztust. Sokan Istenhez kiáltanak: „*Ments meg, Uram*”, de közben nem akarják kiengedni kezükből a kormányt (életük irányítását), s így nem kapaszkodhatnak a mentőövébe. „*Mert aki meg akarja menteni az életét, az elveszti, aki pedig elveszti az életét énértem és az evangéliumért, megmenti azt*” (Mk 8,35). Mindent oda kell adnunk Istennek (hálából Jézus halálában megmutatott nagy szeretetért, kifejezve, hogy elfogadtuk); **egész életünket teljesen rá kell bízunk egyetlen Fiára, Krisztusra mint Urunkra és Megváltónkra, aki meghalt és feltámadt értünk** – ezt jelenti hittel befogadni őt (Mt 13,44-46; Mk 8,34-38; Lk 14,26-33; Jn 1,12; 3,16; 20,31). Az igazi keresztény Krisztus tanítványa (ApCsel 6,7; 11,26). Az sem megoldás, ha cselekedeteinkkel próbáljuk kiérdemelni Isten megbocsátását – akárcsak az ember, aki megölte a király egyetlen fiát, aki érte jött el a sötét agyagputrijába, majd amikor a király megkegyelmezett neki azzal, hogy fia halálát beszámítja emberünknek, az büszkén így szólt, előhúzva koszos kis erszényét: „*En inkább magam szeretném megadni, amivel tartozom*.” Isten már mindent megtett az üdvösségünkért, amikor egyetlen Fia, Jézus Krisztus a kereszten magára vette bűneinket és azok büntetését, átélve az Istentől való teljes elválasztottság számunkra felfoghatatlan szenvedését. Ezt fejezte ki a föld sötétségbe borulása, majd Jézus felkiáltása: „*En Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?*” (Mk 15,33-34). Milyen durva sértés elutasítani Atyánkat e hatalmas szeretetért! Ha más módon is üdvözülhetnénk, Jézusnak nem kellett volna meghalnia (vö. Jn 14,6).

12. Hogyan tehetjük meg ezt? Sokféle sorrend lehetséges abban a folyamatban, amely egy vagy több lényegi döntést is magában foglalhat, és amelynek főbb elemei a következők. El kell ismernem, hogy Isten előtt tehetetlen, segítségre szoruló bűnös vagyok. A Krisztusba vetett hit által meg kell bánnom és vallanom a bűneimet, elhatározva, hogy Isten erejével elhagyom őket, és mindenben neki fogok engedelmeskedni, elfogadva az ő kegyelmét és ajándékát, az örök életet – magát Jézust mint Megváltómat, Uramat és példaképeimet, akivel azonosulok, eggyé válok (1Jn 1,5-10; 5,1-5.10-13.18-20; Jn 17,17-26). Rá kell bíznom magam Krisztusra, aki meghalt értem és helyettem a kereszten, hogy egyesüljek vele az ő halálában, feltámadásában és

mennybemenetelében, örök életében. Mindezt pl. magunkban vagy hangosan elmondhatjuk Istennek a saját szavainkkal (ez az imádság); ő ismeri a szívünket és a gondolatainkat (Jer 17,9-10). Mielőtt könnyelműen döntenék, mérjük fel mindezek árát (ld. Jézus szavait ezzel és az önmegtagadással kapcsolatban: Lk 14,26-35) – pl. az elkövetett bűneinket lehetőség szerint jóvá is kell tennünk (ld. Zákeus példáját: Lk 19,1-10). Nem lehetünk titkos tanítványok; meg kell vallanunk Krisztust az emberek előtt – akkor is, ha néhány barátunkat elveszítjük, és sokan gúnyolni fognak érte –, nem szégyellhetjük őt (Mk 8,38). Minél előbb bizonyoságot teszünk másoknak életünk új Uráról, annál jobb. Kezdjük mindjárt imádkozni azért, hogy másokat is Krisztushoz vezethessünk.

13. Mi történik ekkor? Isten ígérete szerint Krisztus a Szentlélek (Szent Szellem, a harmadik isteni Személy) által láthatatlanul, de nagyon is valóságos erejével és útmutatásával az életünkbe költözik, újjászüli minket, és amennyiben hűek maradunk hozzá (ami az ő kegyelméből lehetséges, sőt természetes, és ígéreteink is vannak rá, ld. alább), örök életet ad nekünk (Róm 8,9-17-29-39; Tit 3,5; Zsid 3,12; 6,4-8; 10,26-31), mivel Isten a tökéletes, büntetlen életet élt és most már bennünk is élő Krisztus áldozata miatt megbocsátotta a bűneinket (2Kor 5,21; Kol 2,13-14), meg is szabadított minket a bűntől (Róm 6,7,18.22), igazza nyilvánította (Róm 3,24); s Isten gyermekeiként számíthatunk arra, hogy menyei Atyánk megadja nekünk mindazt, amit akarata szerint kérünk, és amire szükségünk van; segít elhagynunk a bűnt és szent életet élnünk (1Jn 5,10-15.18-21; Mt 6,25-34), sőt mindennel (még a nehézségekkel is) a javunkat szolgálja (Róm 8,28). Ráadásul bizonyos értelemben mindezt meg is előlegezi nekünk, hiszen Krisztusban már új ént és életet kaptunk: Krisztus énjét és életét! (Jn 17,17-26) Isten nem erőlteti ránk az üdvösséget akarunk ellenére – magunk elvethetjük azt, de ha igazán ismerjük Őt, miért tennénk? –, hiszen ez ellenkező a szeretet lényegével (ami Isten lényege; 1Jn 4,8), amely szeretet szabad döntéssel alapul; azonban nem is engedi, hogy bármi elszakítson Tőle (ld. Róm 8,35-39; hivo.hu/elbukas.htm).

14. Milyen jelei vannak ennek? Belső jele (lehet) az Istenről kapott öröm, békesség és bizonyosság (Mt 11,28-30; Róm 8,15-17; 14,17; 1Jn 5,10-13), valamint annak a szabadságnak a tudata, hogy többé nem vagyunk rabjai embereknek (véleményüknek), a bűnnek, büntudatnak, önmagunknak (kívánságainknak) vagy a Sátánnak, hanem egyedül Krisztust szolgáljuk, aki felszabadít életünk céljának betöltésére, a Benne élt és Neki tetsző életre. A szuverén Isten hatalma és kegyelme révén a fentiek más sorrendben, fokozatosan vagy akár egyszerre is bekövetkezhetnek. A keresztyének helyi közösségek, gyülekezetek tagjaiként gyakorolják hitüket és növekednek abban (Zsid 10,24-25; ApCsel 2,42 stb.). További (látható) jel a bűnök elhagyása, a (fokozatos) megszentelődés (Ef 4,17-24). A keresztyén életben „szent feszültség” van: a fent leírtak nagy része már megtörtént, s hit által ráhagyatkozhatunk nagy-nagy örömmel és felszabadultsággal; ugyanakkor mindennek a teljességébe csak az örök életben jutunk el, s addig meg kell küzdenünk mindazzal, ami e földön és emberi természetünkben visszahúz bennünket (Jn 16,33; Zsid 3,12-4,11). Nyugodtan örülhetünk, mivel elkerüljük Isten kárhoztató ítéletét (Róm 8,1), de szent félelemmel kell munkálnunk üdvösségünket (Fil 2,12), tudva, hogy Isten meg fogja ítélni minden tettünket (2Kor 5,10; Mt 12,36), s „*törekedve a tökéletességre*” (Zsid 6,1).

15. Hogyan működik egy hívő gyülekezet? Isten gyermekei egymás testvérei, ezért áldozatkészen kell szeretniük egymást, segítve a szükségét szenvedőkön (Jn 13,34-35). A nem hívők iránti szeretetüket is meg kell mutatniuk tettekkel (1Jn 3,16-18), életcéljukká téve az elveszett lelkek megmentését és az igazság érvényre juttatását (Mt 28,18-20; 23,23; Mik 6,8 [Károli]).

16. Nincs más út a mennyek országába? Jézus kijelentette: „*Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam*” (Jn 14,6). (Szent) Péter apostol az életét is kockáztatva így tett erről bizonyoságot: „*nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnének*”, mint „*a názáreti Jézus Krisztus neve*” (ApCsel 4,10-11). (Szent) Pál apostol pedig azt vallotta: „*egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus*” (1Tim 2,5). Tehát nem juthatunk az Atya Isten menyei országába sem Szűz Mária, sem élő vagy halott „szentek” és „próféták” közbenjárása vagy közvetítése révén (pl. Mohamed, Konfucius, Joseph Smith [a mormonok alapítója]), sem pedig az önmegváltás (a jó cselekedeteink) által – hiába tanítja ezt szinte az összes vallás (ld. ktma.htm) –, hanem csakis a Jézus Krisztusba mint Urukba és Megváltónkba vetett hit által: „*Hiszem kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék*” (Ef 2,8-9). Végül (Szent) János apostol hozzátette: „*És aki hisz Isten Fiában, abban megvan ez a bizonyoságtétel. Aki nem hisz Istennek, az hazugá teszi őt, mert nem hisz abban a bizonyoságtételben, amellyel Isten bizonyoságot tesz Fiáról. Ez*

a bizonyoságtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van... Ezért vagyunk az Igazban, az ő Fiában, a Jézus Krisztusban. Ő az igaz Isten és az örök élet” (1Jn 5,10-13.20).

17. Ma is időszerű a Biblia? A Biblia – különösen az Újszövetség, melyből sokkal több és az eredetihez időben közelebb keletkezett kézirat maradt fenn, mint bármely más ókori műből – a régészet tanúsága szerint a legmegbízhatóbb történelmi irat. Ezért hitelt kell adnunk mindannak, amit leír – többek között Jézus Krisztusról. Jézusnak a Bibliában följegyzett szavaiból és tetteiből egyértelműen kiderül, hogy ő az (volt), akinek mondta magát: a testet öltött Isten (Jn 10,30k; ezért feszítették meg: Mk 14,61-64) – ellenkező esetben csak örült vagy hazug csaló lehetett volna, ám tanítása és tanítványaira gyakorolt hatása mindkettőt kizárja. Ezért el kell fogadnunk, amit ő a Bibliáról mondott. Kijelentette: „*amíg az ég és a föld el nem múlik, egy ióta vagy egy vessző sem vész el a törvényből, míg minden be nem teljesedik*” (Mt 5,18-19). Továbbá: „*a Te igéd igazság*” (Jn 17,17). Ha valaki meg tudta ítélni ezt, akkor Jézus volt az. Tehát nekünk is így kell tekintenünk a Bibliára. Hogyan is tévedhetne Isten? A Jézussal kapcsolatos alapvető tények (pl. a feltámadása) olyan jól bizonyíthatók, hogy több neves történész és jogász a megcáfolásuk sikertelen megkísérlése révén tért meg. Ugyanakkor a nagy időbeli és kulturális távolság miatt nem könnyű megértenünk a Biblia üzenetét, ezért érdemes alaposan tanulmányoznunk, hogy mind jobban megismerjük Istenét és mondanivalóját. (Ld. a hivo.hu/02jezus.htm oldalt, Josh McDowell „Több mint ács” és „Bizonyítékok a keresztyén hit mellett” c. könyvét, valamint az apologia.hu és a christiananswers.net/hungarian idevágó részeit.)

18. Hiszed-e az alábbiakat Jézus Krisztussal kapcsolatban?

1. „*Íme, az Isten Báránya, aki hordozza a világ bűnét!*” (Jn 1,29) A te bűneidet is hordozta? Igen/Nem
2. „*Isten... Krisztusban megbékéltette a világot önmagával, úgyhogy nem tulajdonította nekik vétkeiket*” (2Kor 5,19). Rád is vonatkozik ez? Igen/Nem
3. „*Jézus Krisztus... szeret minket, és vére által megszabadított bűneinktől*” (Jel 1,5). Ezek közé tartozol te is? Igen/Nem
4. „*Minket bűneinktől megtisztított*” (Zsid 1,3). Vonatkozik ez a te bűneidre is? Igen/Nem
5. „*Bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy miután meghaltunk a bűnöknek, az igazságnak éljünk: az ő sebei által gyógyultatok meg*” (1Pt 2,24). A te bűneidet is felvitte a keresztre? Igen/Nem (Fritz Berger „Isten túlradó kegyelme az életemben” c. [önéletrajza](http://oneletraja) alapján, Evangéliumi Kiadó, é.n., 198. o.; ld. hivo.hu/bergerf.htm)

19. Ha igennel válaszoltál a fenti kérdésekre, és eddig nem tetted volna, örvendezz az angyalokkal, hogy „*neved fel van írva a mennyben*” (Lk 10,20; 15,7). Naponta olvasd a Bibliát, imádkozz, és bizz az Urban, aki elvégzi a jó munkát, melyet elkezdett benned (Fil 1,6). Keress egy, a Szentírás szerint tanító és élő keresztyén közösséget (lehetőleg lakóhelyed közelében), ahol megoszthatod örömodot (és bánatodat) hívó testvéreiddel, tanulhatsz, növekedhetsz és szolgálhatsz, s velük együtt fegyelmezetten követheted Uradat (Mt 18,15-17). **Ha nemmel válaszoltál,** de szeretnél igent mondani Istennek, tudnod kell, hogy megtérni, újjászületni és megszentelődni is **csak Isten kegyelméből, Szentlelke segítségével** lehet. Csak Ő adhatja meg a Vele való személyes találkozásból eredő teljes bizonyosságot, valamint a kegyelmeben és igazságban teljes életet – kérd hittel, készen akaratának cselekvésére, és megkapod mindezt, amint ígérte (Lk 11,13; Jn 1), kapcsolataid gyógyulását is beleértve (hivo.hu/hatarok.htm)! Ne tartson vissza sem az élvezetek keresése, sem a büszkeség – mindkettő csakis Őbenne teljeseedik be (Zsolt 16,11)! Lásd még „A teljes evangélium” (hivo.hu/teljesev.htm), „A szüntelen öröm, békesség, boldogság titka” (bitka.htm), „A keresztyénység tegnap és ma” (ktma.htm), „Keresztyén válasz az új ateisták kihívásaira” (ateizmus.htm) és „Végítélet és ítélkezés” (itelet.htm) c. írásaimat is.

Lásd a lényegileg hasonló katolikus (uj-jeruzsalem.hu/taplalek/Tanitasok/Alaptanitasok/Hit_es_Megteres), református (joosandor.hu/predikacio/1953-05/igazi-hit-hamis-hit és II. Helvét Hitvallás, XV-XVI., reformatus.hu/egyhaziunk/mutat/6218), evangélikus (katolikusokkal közös nyilatkozat a megigazulásról, melyet a metodisták is elfogadtak, ld. lutheran.hu/nyilatkozat, 4.5-7. [31-39.]), baptista (Hitvallás, 4-6., baptist.hu/hu/rolunk/hitvallasunk) tanítást és John Stott-traktátust (Hogyan lehetek igazi keresztyén?, Evangéliumi Kiadó), valamint Cseri Kálmán evangelizációit (**Hit = ismeret, bizalom, engedelmesség**).

Hargitai Róbert (www.hivo.hu), 2005. 01–2016. 07. Változtatás nélkül szabadon másolható.